

Szűgyi Zoltán

Egyszerűen

*ha csak elindulnék egyszerűen
gyalogosan a homokháton
elérve legészakibb nyúlóványát
– nem is oly sokára
miután elhagytam a fővárost –
araszolhatnék
a Pannon-tenger üledékén
alig hagyva nyomot
gázolhatnék
a hordalékkúpok
ősi maradványainak
bokáig érő porában*

*mint apám is tette egykor
– talán '45-öt írtak –
amikor útra kelt a hadifogságból
szökevényként
a sztyepptótól
s menekülőben bár –
ám ugyancsak gyalogosan
hazafelé*

*mocsaras
agyagos
sáros vidék volt az –
mesélte olykor
a jószág megetetése után
már igencsak késő esteken*

*erre meg a lepelhomok
és a tagolt homokbuckák
mélyebb szélbarázdáiban
mindenütt fehér folt
mutatja a szikes tavak
kiszáradt medreit*

bizonyára nem is errefelé járt
hanem mindjárt
a Bakonyból
a zalai dombokon át
iparkodott ő
a mindent –
még a gonosz gondolatot is – elrejtő
baranyai hatalmas erdőségek felé

átgyalogolhatnék a határon
s betérhetnék az öregedő baráthoz
a legutóbbi jégkorszakból maradt
– kétszer ki is száradt – tónál
csakúgy mint apám
hazaérése előtt még
anyám nővérének lakodalmába
mielőtt magam is eljutnék hazáig

de hát nincs is meg már az a ház
– és az a haza sincs